BROUMOVSKÝ **BIM** INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 10 - **ČERVENEC** 2018 – ČÍSLO **07**

Nejoblíbenější dny v roce začínají. Jedna šestina roku. Tím, že oba prázdninové měsíce mají 31 dnů, je nejdelší období bez učení minimálně o den delší. O den více času pro modlitbu, mši sv., četbu Bible, návštěvu nemocných, pomoc doma nebo nuzným, brigádu - třeba ve farnosti …

P. Martin Lanži

Veřejná sbírka

je obecně jednou z možností, jak obnovu kostelů a dalších sakrálních staveb Broumovska financovat a realizovat.

Veřejná sbírka za účelem „Obnova kostelů z tzv. broumovské skupiny kostelů a jiných menších sakrálních staveb v regionu Broumovska“ je povolena Krajským úřadem Královéhradeckého kraje na základě vydaného „Osvědčení o přijetí oznámení o konání veřejné sbírky“ ze dne 30.11.2012.

Osvědčení bylo doručeno dnem 5.12.2012, dnem 6.12.2012 je tedy sbírka oficiálně zahájena.

Osoba oprávněná: P. ThLic. Martin Lanži

Bankovní účet:

20036-1180703399/0800

Bankovní ústav:
Česká spořitelna a.s., pob. Broumov

Finanční prostředky budou využity výhradně na obnovu kostelů v regionu Broumovska, zejména v rámci projektu Pro život kostelů Broumovska.

Za každý laskavý, i třeba drobný dar, upřímně děkujeme.

LAUDATO SI´ XXXVI. – encyklika papeže Františka o ekologii

II.
Dialogem k nové národní a lokální politice

176. Vítězové a poražení nejsou jenom mezi jednotlivými zeměmi, ale také v rámci chudých zemí, ve kterých je třeba identifikovat různé stupně odpovědnosti. Otázky týkající se životního prostředí a ekonomického rozvoje proto už nelze klást jenom na základě rozdílů mezi zeměmi, ale vyžadují, aby se věnovala pozornost národní a lokální politice.

177. Vzhledem k možnosti používat nezodpovědně lidské schopnosti má každý stát uvnitř vlastního teritoria neodkladnou funkci plánovat, koordinovat, dohlížet a sankcionovat. Jak spravuje a opatruje společnost svůj vlastní rozvoj v kontextu nepřetržitých technologických inovací? Faktorem, který působí jako účinný moderátor, je právo, které stanovuje pravidla dovoleného jednání ve světle obecného dobra. Meze, které má ukládat zdravá, zralá a svrchovaná společnost, se týkají předvídavosti a obezřetnosti, adekvátní regulace, dozoru nad aplikací norem, boje proti korupci, operativní kontroly nad nežádoucími účinky výrobních procesů a případného zásahu v neurčitých či potenciálních rizicích. Narůstá jurisprudence zaměřená na omezování znečišťujících účinků podnikatelských aktivit. Politická a institucionální struktura neexistuje jenom proto, aby zamezovala špatným praktikám, nýbrž aby povzbuzovala ty dobré, stimulovala kreativitu hledající nové cesty a usnadňovala osobní i kolektivní iniciativy.

178. Drama politiky soustředěné na bezprostřední výsledky, podporované také populací žijící konzumním stylem, nutí k produkci s krátkodobým růstem. Vlády se raději, s ohledem na volební preference, nepouštějí do riskantního popouzení populace opatřeními, která by se mohla dotknout úrovně spotřeby nebo ohrozit zahraniční investice. Krátkozraké budování moci brání zařazení prozíravé environmentální agendy do té veřejné, vládní. Zapomíná se tak, že „čas je nadřazen prostoru,“ a že jsme vždycky plodnější, když se zabýváme zrodem procesů než ovládnutím mocenského prostoru. Velikost politiky se ukazuje tehdy, když se v obtížných momentech jedná na základě velkých principů a myslí na obecné dobro v dlouhodobé perspektivě. Politická moc si velmi namáhavě osvojuje tuto povinnost v rámci národního projektu.

179. Na některých místech se rozvíjejí kooperativy využívající obnovitelné energie, které umožňují lokální soběstačnost a dokonce prodej nadbytečné produkce. Tento jednoduchý příklad ukazuje, že zatímco existující světový řád je neschopný přijmout odpovědnost, lokální instance to dokáže. Tam se totiž může zrodit větší odpovědnost, silný komunitní smysl, zvláštní schopnost velkodušně opatrovat a tvořit, hluboká láska k vlastní zemi, jakož i myšlenka na to, co se předává dětem a vnukům. Tyto hodnoty mají velmi hluboké kořeny v domorodých populacích. Protože právo někdy v důsledku korupce prokazuje svoji nedostatečnost, vyžaduje se pod tlakem populace politické rozhodnutí. Společnost pomocí nevládních a zprostředkujících organizací musí přimět vlády k rozvoji přísnějších norem, procedur a kontrol. Pokud občané nekontrolují národní, regionální a obecní politickou moc, nelze čelit ani poškozování životního prostředí. Na druhé straně obecní legislativa může být účinnější, pokud existuje shoda mezi sousedy na podpoře dané environmentální politiky.

180. Nelze pomýšlet na uniformní recepty, protože každá země má specifické problémy a omezení. Pravdou je také, že politický realismus může požadovat opatření a přechodné technologie, které budou neustále doprovázet plány a souhlas s postupnými závazky. V národní a lokální oblasti je však zároveň stále co dělat, například prosazovat formy energetických úspor. Zahrnuje to v sobě způsoby maximálně energeticky účinné průmyslové výroby, co nejmenší užití surovin a z trhu stažení takových produktů, které mají malou energetickou účinnost anebo více znečišťují. Můžeme také zmínit dobré řízení dopravy nebo technologie výstavby či přestavby domů redukující spotřebu energie a stupeň znečištění. Na druhé straně místní politika se může zaměřit na modifikaci spotřeby, rozvoj ekonomie odpadu a jeho recyklace, na ochranu určitých druhů a plánování diverzifikovaného zemědělství se střídáním osevu. Je možné favorizovat zemědělský rozvoj chudých regionů investicemi do zemědělských infrastruktur, organizace lokálního či národního trhu, zavlažovacích systémů, rozvoje udržitelných zemědělských technik. Lze usnadňovat formy komunitní kooperace a organizace, které hájí zájmy malovýrobců a chrání lokální ekosystémy před drancováním. Lze toho dělat mnoho!

181. Nevyhnutelná je kontinuita, takže nelze měnit politiku týkající se klimatických změn a ochrany životního prostředí pokaždé, změní-li se vláda. Výsledky vyžadují mnoho času a jsou spojeny s bezprostředními náklady, jejichž účinky nemohou vyjít najevo během jednoho vládního období. Proto bez tlaku obyvatel a institucí bude vždycky existovat odpor proti zásahům a to tím spíše, bude-li třeba něco naléhavě řešit. Politik, který přijme tuto odpovědnost spolu s cenou, kterou to obnáší, nevychází vstříc logice efektivity a krátkodobých výsledků nynější politiky, ale odváží-li se tak jednat, bude moci znovu rozpoznat důstojnost, kterou mu dal Bůh jako člověku, a v dějinách po sobě zanechá svědectví velkodušné odpovědnosti. Je třeba dát větší prostor zdravé politice schopné reformovat instituce, koordinovat je a zavést v nich dobré praktiky dovolující překonat nepřístojný nátlak a netečnost. Nicméně je zapotřebí dodat, že ta nejlepší opatření se neujmou, pokud budou chybět velké cíle, hodnoty, humanistické chápání schopné dát každé společnosti šlechetný a velkorysý cíl.

KOMPENDIUM KATECHIZMU IV.

30. Proč je víra osobním aktem a zároveň církevním?

Víra je osobní akt, nakolik je svobodnou odpovědí člověka Bohu, který se zjevuje. Avšak je také církevním aktem, který se vyjadřuje vyznáním: „my věříme“. Je to církev, která věří: ona tak s pomocí Ducha svatého předchází, plodí a živí víru jednotlivého křesťana. Proto je církev matkou a učitelkou.

„Nemůže mít Boha Otcem ten, kdo nemá církev za matku“ (sv. Cyprián).

31. Pro jsou důležité formule víry?

Formule víry jsou důležité, protože umožňují vyjádřit, asimilovat, slavit a spolu s druhými sdílet pravdy víry tím, že užívají společnou řeč.

32. Jakým způsobem je víra církve jedna jediná?

Církev, i když ji tvoří osoby lišící se jazykem a kulturou, vyznává jednohlasně jedinou víru, přijatou od jednoho Pána a předanou jedinou apoštolskou tradicí. Vyznává jednoho Boha – Otce, Syna a Ducha svatého – ukazuje jednu jedinou cestu ke spáse. Proto věříme, jedním srdcem a jednou myslí, co je obsaženo v psaném nebo předaném Božím slově, a co církev předkládá jako božsky zjevené.

Druhý díl: CREDO

1) Apoštolské vyznání víry

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země. I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho; jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, ukřižován, umřel i pohřben jest; sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých; vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího; odtud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný. Amen.

2) Nicejsko-cařihradské vyznání víry

Věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, všeho viditelného i neviditelného. Věřím v jednoho Pána Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího, který se zrodil z Otce přede všemi věky: Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha, zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem: skrze něho všechno je stvořeno. On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe. Skrze Ducha svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem. Byl za nás ukřižován, za dnů Poncia Piláta byl umučen a pohřben. Třetího dne vstal z mrtvých podle Písma. Vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce. A znovu přijde, ve slávě, soudit živé i mrtvé a jeho království bude bez konce. Věřím v Ducha svatého, Pána a dárce života, který z Otce i Syna vychází, s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován a mluvil ústy proroků. Věřím v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou církev. Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů. Očekávám vzkříšení mrtvých a život budoucího věku. Amen.

První kapitola: **Věřím v Boha Otce**

Symboly víry

33. Co to jsou symboly víry?

Jsou to krátké a členité formulace, nazývané také „vyznání víry“, nebo „Credo“ jimiž církev už od počátku souhrnně vyjadřovala a směrodatnou a běžnou řečí předávala svou víru všem věřícím.

34. Který je nejstarší symbol víry?

Jsou to křestní symboly: protože se křest uděluje „ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého“ (Mt 28,19), tam vyznávané pravdy víry ve tři Osoby Nejsvětější Trojice jsou rozčleněné podle vztahu k nim.

35. Které jsou nejdůležitější symboly víry?

Nejdůležitější jsou: Symbol apoštolů (apoštolské vyznání víry), který je starobylým křestním symbolem římské církve a Nicejsko-cařihradský symbol, který je plodem prvních dvou ekumenických koncilů, v Niceji (325) a v Cařihradu (381) a je dosud společný velkým církvím Východu i Západu.

Farní den

Farní den v Ruprechticích, který zaznamenala i Česká televize, byl ve znamení vzpomínek pana Jiřího Krupičky a i soutěže dětí o nejhezčí obrázek. Vítězný od Mikuláše Pelána rádi uveřejňujeme. Vřelé díky všem organizátorům.

Rok 2018 ve farních akcích

6. ledna
Tříkrálová sbírka
7. ledna
Tříkrálový průvod
3. února
Farní ples (KD Martínkovice)
14. února
Popeleční středa
10. března
Duchovní obnova v Otovicích
30. března
Velkopáteční křížová cesta v Křinicích (poledne)
1. dubna
Zmrtvýchvstání Páně
5. května
Pouť do Vambeřic
10. května
Nanebevstoupení Páně
12. května
„Motobohoslužba“, Otovice
13. května
Kaple pod Hvězdou – májová pobožnost; Den matek
18. května
Ekumenická bohoslužba, k. Ducha sv.
19. května
Svátost smíření před 1. sv. přijímáním
20. května
1. svaté přijímání; slavnost Seslání Ducha Svatého
Hvězda – májová pobožnost
25. května
Noc kostelů
27. května
Malé Svatoňovice – májová pobožnost (cyklopouť)
31. května
Boží Tělo
16. června
Farní den (fara Ruprechtice)
6. července
Putování s Bachem
22. července
Cyklopouť do Nowe Rudy
28. července
Jakubsko-anenský víkend
1. – 5. srpna
Farní tábor (fara Ruprechtice)
4. srpna
Křinická pouť
8. září
Vikariátní turnaj v malé kopané (NÁ)
15. září
Farní výlet
14. října
Svatohubertská bohoslužba (Martínkovice)
10. listopadu
Den veteránů (Martínkovice)

Hanění během dopravní špičky odnímá důstojnost

Vatikán. Hanět někoho - třeba v autě během dopravní špičky – znamená odejmout mu důstojnost a usilovat v posledku o jeho zabití. Smír, ke kterému vyzývá Ježíš, je radikální a spočívá v tom, abychom respektovali důstojnost druhého i svou vlastní – kázal papež František ve čtvrtek 14. června při ranní mši v kapli Dómu sv. Marty.

Komentoval evangelium toho dne(Mt 5,20-26), kde stojí: »Dohodni se rychle se svým protivníkem, dokud jsi s ním na cestě, aby tě tvůj protivník neodevzdal soudci«. Ježíš radí učedníkům, jak usilovat o spravedlnost »mnohem dokonalejší než je spravedlnost učitelů Zákona a farizejů«. Podává výklad pátého přikázání: »Slyšeli jste, že bylo řečeno předkům: Nezabiješ. Kdo by zabil ,propadne soudu« a potom zvyšuje laťku a říká: »Kdokoli se na svého bratra hněvá... tupí jej... či zatracuje«, propadne »soudu... veleradě... pekelnému ohni«.

„Pán nám říká – vysvětloval Petrův nástupce – že hanění druhého člověka není pouhým haněním, nýbrž začátkem cesty vedoucí k jeho zabití. My jsme si zvykli druhé hanět, třeba v dopravní špičce během řízení auta. Lidé jsou v hanění kreativní – dodal s ironickým úsměvem. Nadávky však pošlapávají lidské právo. Tupení a hanění druhých je velice nebezpečné a nezřídka vychází ze závisti.

„Když někdo udělá něco, co se mi nelíbí, pohaním ho a označím jej za mentálně či sociálně postiženého anebo za neschopného integrace. A to zabíjí. Zabíjí budoucnost a rozvoj člověka. Je to závist, jež haní člověka, který mne ohrožuje. Skoro vždycky je v tom závist.“

Kniha moudrosti (2,24) nám říká – pokračoval papež – že »ďáblovou závistí vstoupila na svět smrt«. Říkáme-li »já nezávidím nikomu«, přemýšlejme pozorně. Závist se skrývá a je schopná tě rozhněvat a přimět tě, abys druhého ničil. Ježíš na to poukazuje a vybízí, abychom tomu učinili přítrž.

„Ježíš je radikální. Smír není vybraný způsob chování, nýbrž radikální postoj, snažící se respektovat důstojnost druhého i svou vlastní. Od hanění ke smíru, od závisti k přátelství – to je postup, který nám Ježíš dnes podává.“

Prospěje nám – uzavíral papež – budeme-li si ptát: Jak haním já? Kdy urážím já?

„Kdy vzdaluji od svého srdce někoho druhého? A dívat se, zda se tam nevyskytuje ten hořký kořen závisti, který mne pudí deptat druhého, abych se vyhnul souteži a konkurenci. Není to snadné. Ale pomysleme, že krásné je nikdy nehanět. Je to krásné, protože tak necháváme druhé růst. Pán ať nás obdaruje touto milostí.“

www.radiovaticana.cz/14.06.2018

Svatá Kristina, 24. července, panna a mučednice († 3. stol.)

Svatá Kristina pochází od Bolsenského jezera v Itálii. Jezero leží severně od Říma nad Viterbou, ve výšce 305 m nad mořem. Je pokládáno za jezero s největším obsahem vody v Evropě a je hluboké až 146 m. Podle archeologických nálezů ze IV. století, týkajících se úcty ke Kristině, žila tato světice asi o století dříve. Byla dcerou významného pohana, údajně soudce Urbana. Ten byl tvrdým soudcem své dcery, kterou ke křesťanství dovedla otázka po zločinu lidí mučených jen kvůli tomu, že jsou pevní ve svém postoji úcty a vyznání Krista. Odpověděla jí a vše potřebné vysvětlila jedna křesťanka, s jejíž pomocí i ona začala otvírat své srdce Kristu a přijala křest.

V legendě o Kristině se snad vždy vyskytuje číslo 12. Někde jako její věk, v němž přijala křest, jinde jako počet služebnic či družek ve společném obydlí, označovaném také za věž a místo uložení stříbrných a zlatých modlářských sošek. Aby pomohla chudým a pronásledovaným, rozbíjela ony modly a rozdávala výtěžek kovu. Otec po zjištění její křesťanské činnosti se na ni rozhněval až do nepříčetnosti a křičel, jak se mohla opovážit znectit bohy. Kristininou odpovědí bylo vyznání víry v jediného Boha Stvořitele.

Otcovy rozkazy katům pak byly velmi tvrdé a po ukrutném bití prý nabízela otci, aby se nasytil krví a cáry z jejího těla. V dalším pokračování byla vpletena do kola, otáčejícího se nad ohněm. K dalším mukám, o kterých prý rozhodoval vladař ve snaze o její krutou smrt, patřilo využití katovského nářadí a pak přivázána k čedičové desce, na které se měla utopit, byla spuštěna do jezera. Tím, že přežila tolik krutých aktivit, mělo být zřejmé, že Bůh je jejím ochráncem. Ale ani to, že se kámen s ní nepotopil, nemělo vliv na zatvrzelé srdce toho, kdo krutosti nařídil. Ten byl podobný modlám, které neměly srdce, neměly oči, aby viděly, ani uši, aby byly schopny slyšet. O Kristině bývá také udáváno, že ji uvěznili mezi jedovaté plazy. Usmrcena však byla vystřelenými šípy.

Ostatky sv. Kristiny byly později umístěny do sarkofágu v kryptě kostela, který jí byl v Bolseně zasvěcen. Časem u jejího pohřebiště postupně došlo ke spojení tří kostelů v jednu chrámovou stavbu. Ostatky musely být z bezpečnostních důvodů přemístěny pod hlavní oltář. Část jejích ostatků se dostala i do chrámu sv. Spasitele v Palermu. Čedičová deska, na níž se zázrakem Kristina neutopila, byla v jí zasvěceném kostele v Bolseně i s otisky nohou umístěna jako přední kolmá část oltáře.

Oltář v bolsenském kostele sv. Kristiny se v roce 1263 stal dějištěm zázraku, který dal podnět k zavedení svátku Těla a Krve Páně. Český kněz Petr při své pouti z Prahy do Říma prosil o osvobození z pochyb o Kristově přítomnosti v Nejsvětější svátosti. K vyslyšení jeho prosby došlo, když v Bolseně sloužil mši svatou a v jeho rukou při proměňování část hostie začala krvácet. Krví se potřísnil i korporál a porifikatorium, které později biskup předal papeži Urbanovi IV. a byl jím uložen v blízkém městě Orvieta.

www.catholica.cz/Jan Chlumský

Kostel svatého Michaela Archanděla ve Vernéřovicích

Stará ves Vernéřovice původně nepatřila ke klášternímu panství, přestože byla založena již ve druhé polovině třináctého století. Tato vesnice lánovitého typu se rozkládá pod Mirošovskými stěnami a krom současného kostela svatého Michaela Archanděla zde stojí ještě kostel Panny Marie Pomocné, dnes v soukromých rukou.

Předchůdce kostela svatého Michaela Archanděla býval tradičně dřevěný, vybudován roku 1540, v časech opata Matěje. Posléze byl opravován a zvětšován za opata Tomáše Sartoria v druhé polovině sedmnáctého století (1683). Ovšem již za jeho nástupce, opata vizionáře Otmara Daniela Zinkeho dochází k lámání kamene pro potřeby kostela budoucího, a to v rozmezí let 1708 - 1712. Je jistá pravděpodobnost, že kostel měl vzniknout podle plánů Pavla Ignáce Bayera, ovšem nakonec byl projekt svěřen Kryštofu Dientzenhoferovi. Přípravné práce proběhly v letech 1716 - 1718 a již roku 1719 byl položen první kámen. Celý projekt byl realizován značně rychle, a tak již roku 1720 byl kostel hotov a vysvěcen. Postupné vybavování pak trvalo až do roku 1722.

Na vyvýšeném návrší je kostel situován kněžištěm na východ. Tento, pro kostely jinak charakteristický prvek, jej ovšem v broumovské skupině kostelů činí výjimečným. Tuto stavbu můžeme popsat jako robustní ovál, který kontrastuje se elegantní, štíhlou kostelní věží. K tomuto oválnému půdorysu jsou souměrně připojené přístavby předsíně a sakristie na hloubkové ose. Interiér je členěn deseti vtaženými přízedními pilíři, které zároveň vymezují prostor pro ostatní výklenky. Do nich jsou pak vetknuty dřevěné empory (galerie), jež navazuje na varhanní kruchtu. Prostor je doplněný baldachýnovou dřevěnou klenbou omítanou na rákos. Venkovní fasáda je členěna výraznými vpadlinami s vrhanou omítkou, členěnou jednoduchými lizénami a římsami. Tento projekt je vůbec prvním z broumovské skupiny kostelů, který vznikl z podnětu Otmara Daniela Zinkeho. Stal se tak do jisté míry modelem i pro další stavby na Broumovsku, neboť stanovil koncept krajinotvorného pojetí. Kostel je šestnáct metrů široký a dvacet šest metrů dlouhý.

Nad portálem je mramorová deska s dedikačním nápisem, který v latině zní takto: „PRINCIPI/ CAELESTIS/EXERCITUS/S.MICHAELI/DEDICAT - 1719 O.A.B.“. Český překlad poté zní „Knížeti nebeských zástupů sv. Michaelu věnoval (r.) 1719 Otmar, opat broumovský“.

V interiéru kostela, blízko vchodu se nachází renesanční náhrobek, který původně bývával ve hřbitovní zdi. Obsahuje polychromovaný reliéf, na němž je vyobrazen vernéřovický rychtář Blasius Meissner, který zemřel roku 1579.

Hlavní oltář nese obraz od Antona Felixe Schefflera, který vyobrazuje zjevení svatého archanděla Michaela na hoře Gargano v jižní Itálii. Scheffler, tento prominentní benediktinský malíř, vymaloval i nástropní fresky roku 1735, bohužel se jejich původní podoba nedochovala. Současná přemalba s iluzivní balustrádou je moderní, z roku 1941, a realizoval ji Franz Unger z Otovic. Po stranách oltáře vidíme též sochy zbývajících dvou archandělů, jde o Rafaela a Gabriela.

Do roku 1916 měl kostel pět zvonů, čtyři ve zvonici a jeden v lucerně, ovšem později byly čtyři zvony státem zrekvírovány. Roku 1924 vyrobil Oktavianus Winter další dva zvony, ale po druhé světové válce zůstal opět jenom jeden zvon.

Současná varhanní skříň je z roku 1871 od Antona Grossera, moderního stroje se vernéřovický kostel dočkal až roku 1993, kdy jej realizoval Miroslav Heger mladší. V současnosti jsou po malé údržbě v roce 2017 v dobrém stavu a mají jeden manuál a třináct rejstříků.

Jakub Gruss

Tímto článkem začíná seriál o broumovských kostelích, zpracovaný Jakubem Grussem, přičemž vždy krátce doplním přehled dosavadních, resp. aktuálních oprav: V letech 2015 – 2016 se natřela střecha kostela za 120 000 ,-Kč. V roce 2016 vznikla projektová dokumentace za 82 000,-Kč, díky které bude z dotace EU opravena fasáda a okna kostela v celkové výši 5,3 mil. Kč.

P. Martin Lanži

Bohoslužby od léta

Slavnostní požehnání oprav kostelů ve Vernéřovicích a Ruprechticích břevnovským arciopatem Prokopem Siostrzonkem OSB v neděli 1. července přinese i změnu v bohoslužebném řádu broumovské farnosti. Předáním obou stavenišť firmě TESELICE CZ Vsetín, jež vyhrála výběrové řízení, která už opravovala kostel v Šonově a aktuálně už třetím rokem pracuje na střeše vižňovského svatostánku, dojde v krátkém časovém sledu k uzavření obou chrámů Dientzenhoferovy skupiny. Podobně by tomu mělo být u kostela v Heřmánkovicích, v jehož případě očekáváme nekomplikované výběrové řízení na konci června a k předání stavby by mělo dojít do konce letošních prázdnin.

Tím, že v „západní“ části farnosti zbyl k bohoslužbám jenom kostel sv. Anny, se narušil harmonogram nedělních mší sv. v 10:00 v ostatních venkovských kostelech, kde, i s ohledem na nestoupající počet účastníků bohoslužeb, dojde ke zrušení nedělní mše sv. v 10:00. Časy 08:30, 10:00 u P+P a večerní v klášteře zůstávají, k tomu je ještě možnost sobotní mše sv. s nedělní platností. Od léta Páně 2018 už tedy nebudou nedělní bohoslužby v jednotlivých kostelích jednou za měsíc, ale jednou za dva měsíce. Proto prosíme, věnujte zvýšenou pozornost programu bohoslužeb, ať už na stránkách Bimu nebo na farním webu (www.broumovfarnost.cz).

K tomuto rozhodnutí nás vede i zdravotní stav Mons. Mariana Lewického, kterému budeme během prázdnin vypomáhat, než do farnosti Police nad Metují bude ustanoven nový duchovní správce. Nový program bohoslužeb však nabízí příležitost k častějšímu kontaktu mezi námi – na poměry Královéhradecké diecéze – členy jedné nestandardně rozsáhlé farnosti. Také je příležitostí pro ty, kteří se účastní mše sv. jenom v kostele obce, kde bydlí, aby se pokusili o častější účast jinde. Pokud by měli mít problém s dopravou, jsme připraveni jim pomoci v hledání spolucestujících. Závěrem je potřebné zmínit, že při volbě místa bohoslužeb se budeme více snažit zohlednit svátek patrona kostela. Vzhledem na počet mladých rodin bude pak zvláštní ohled věnován i farníkům v obci Vižňov.

Děkujeme za pochopení a prosíme o modlitby, aby nám Dobrý Pán dopřál potřebné zdraví.

P. Martin Lanži, děkan

Operace

Cítil jsem, že umřít je docela reálné, a že na to musím připravit sebe i své přátele. Nechal jsem sebe sama vstoupit do brány smrti. Snažil jsem se oprostit od světa, mé rodiny, od mých dějin, přátel i plánů. Pocítil jsem intenzivní osobní přítomnost, přítomnost, která všechny mé strachy zahnala pryč a řekla: „Pojď, neboj se. Já tě miluji.“ A byla to přítomnost velmi laskavá, nesoudící. Přítomnost, která po mně jednoduše vyžadovala důvěru, a to důvěru naprostou. Ne, neviděl jsem teplé světlo, duhu nebo otevřené dveře, nýbrž jsem cítil přítomnost, která mě zvala, abych přistoupil a nechal být všechen strach. Věděl jsem, že je to Ježíš, k němuž jsem se modlil, a o kterém jsem mluvil, ale nyní že modlitby a slova nežádá. Všechno bylo dobře. Byl jsem držen v bezpečí a kráčel přitom k protějšímu břehu.

Jeden pocit byl velice silný, pocit příchodu domů. Ježíš otevřel svůj dům a jako by říkal: „Zde je to místo, kam patříš.“ Slova, která řekl svým učedníkům: „V domě mého Otce je mnoho příbytků… Jdu, abych vám připravil místo“ (Jn 14,2), se stala velmi skutečnými. Příchod domů měl skutečnou povahu návratu.

Vůči tomuto volání domů však přesto existoval určitý odpor. Co mi nejvíce bránilo zemřít, byl pocit nedokončených věcí, nevyřešených konfliktů s lidmi, s nimiž žiji nebo jsem žil. Bolest ze zadržovaného odpuštění, které jsem neposkytl, nebo mi nebylo poskytnuto, mě držela připoutaného k mé zraněné existenci. V očích své mysli jsem viděl muže a ženy, kteří ve mně vzbuzovali pocitu hněvu, žárlivosti a dokonce i nenávisti. Měli nade mnou podivnou moc. Kdykoli jsem na ně pomyslel, ztratil jsem něco ze svého vnitřního pokoje a radosti. Jejich kritika, odmítání a výrazy osobní nelibosti stále ovlivňovaly mé pocity o sobě samém. Pokud jsem jim však ze srdce neodpustil, dával jsem jim nad sebou moc, které mě držela spoutaného v mé staré, rozbité existenci. Dále jsem věděl, že zde byli lidé, kteří se na mě hněvali, kteří o mně nebyli schopni myslet nebo hovořit, a necítit přitom velké nepřátelství; nemusel jsem ani vědět, co jsem jim vlastně udělal nebo řekl, a nemusel jsem je přitom ani znát. Neodpustili mi, ale drželi mě ve svém hněvu. Tváří v tvář smrti jsem poznal, že mě ve lpění na životě nedrží láska, nýbrž nevyřešený hněv.

Najednou jsem pocítil intenzivní touhu přivolat ke své posteli všechny, kdo byli na mě rozhněváni, a na které jsem se hněval já, obejmout je, požádat je o odpuštění a sám jim odpuštění nabídnout. Když jsem na ně myslel, uvědomil jsem si, že reprezentují veliké množství názorů, soudů a dokonce odsouzení, které mě držely zotročeného v tomto světě. Skoro se zdálo, že mnoho energie jsem vydal na to, abych sám sobě i druhým dokázal oprávněnost svého přesvědčení. Když jsem konečně dokázal požádat o odpuštění, a také sám odpustit, cítil jsem, že mi byly sejmuty široké kožené řemeny, které jsem nosil jako vojenský kaplan v hodnosti kapitána. Tyto řemeny poutaly nejen můj pás, ale křížily se rovněž na mé hrudi a na ramenou. Dávaly mi moc a prestiž. Povzbuzovaly mě, abych lidi soudil a stavěl je na jejich místo. Ačkoli jsem byl v armádě jen velmi krátce, ve své mysli jsem tyto řemeny nikdy zcela neodstranil. Nyní jsem však věděl, že jsem s řemeny, které mě věznily, nechtěl zemřít. Musel jsem umřít bezmocný, řemeny nespoutaný a zcela osvobozen od souzení.

Od tohoto okamžiku, kdy jsem se odevzdal Ježíši, jsem se cítil jako kuřátko pod křídly své matky. Když mě sestry odvezly na vozíku do operačního sálu a s rozpaženýma rukama přivázaly k operačnímu stolu, pociťoval jsem nesmírný vnitřní pokoj.

Z knihy Henri J.M. Nouwena Duchovní život jako cesta, Vyšehrad 2012

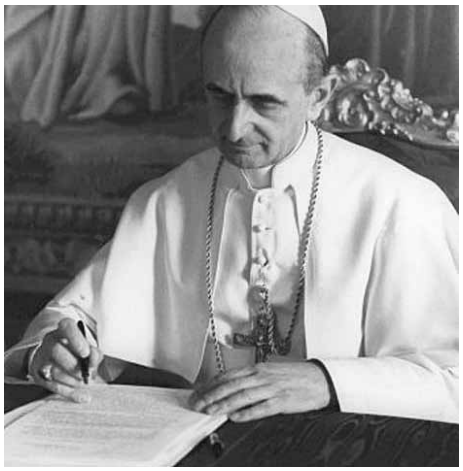

Zveřejněn list připravující možnou rezignaci Pavla VI.

Vatikán. „My, Pavel VI., prohlašujeme, že se zříkáme svého svatého a kanonického úřadu římského biskupa a hlavy svaté katolické církve, pokud nám v jeho výkonu zabrání dlouhá či nevyléčitelná nemoc, anebo v případě jiné vážné a dlouhodobé zábrany, která by byla překážkou našeho evangelního poslání vůči světu…“, stojí v listě, o jehož existenci se dosud spekulovalo na úrovni mnoha hypotéz, ale který zatím nikdo nedržel v ruce. Psaní, vyvedené úhledným a čitelným Montiniho rukopisem, nese datum 2. května 1965 a bylo tedy sepsáno papežem ze severoitalské Brescii pouhé dva roky po zvolení a za probíhajícího II. Vatikánského koncilu. Je prozíravým gestem papeže, který si přeje církev uchránit své dlouhodobé nezpůsobilosti k výkonu úřadu. List, adresovaný státnímu sekretáři a děkanovi kardinálského kolegia, měl být veřejně přečten, pokud by se v něm uvedené okolnosti naplnily.

Tento i další dosud nepublikované rukopisné listy obsahuje právě vycházející kniha „Pavlova bárka“ (La barca di Paolo, San Paolo, 240 str., 16 eur), kterou edičně připravil mons. Leonardo Sapienza, regent Papežského domu a autor četných dalších esejí dokumentujících Montiniho pontifikát. Nynější svazek je skutečně hlubokou studnicí dosud nepublikovaných dokumentů, dopisů a lístků z pera Pavla VI., které mons. Sapienza shromáždil za povzbuzení papeže Františka a spolu s jeho komentářem: „S úžasem jsem si přečetl tyto dopisy Pavla VI., které se mi jeví jako pokorné a prorocké svědectví o lásce ke Kristu a jeho církvi a opětovně potvrzují svatost tohoto velikého papeže“, píše Svatý otec a pokračuje: „Pavel VI. se tváří v tvář náročnému poslání, které mu bylo svěřeno, v době rozporuplné a závratně se měnící společnosti, nevymanil ze své odpovědnosti. Záleželo mu na potřebách církve a světa. Papež by nemohl dostatečně účinně vykonávat svůj apoštolský úřad, pokud by mu v tom bránila vážná nemoc. Proto za plného vědomí a po zralé úvaze přesně oznamuje svou vůli, a činí tak k vyššímu dobru svaté církve. Musíme děkovat Bohu, jedinému, který církev vede a zachraňuje, že Pavlovi VI. až do posledního dne jeho života umožnil, aby byl otcem, pastýřem, učitelem, bratrem a přítelem“, uzavírá papež František krátký komentář k výboru dosud nevydané korespondence a jiných spisů svého předchůdce, jehož svatost vyhlásí za několik měsíců.

Je známo, podotýká vatikanista Tornielli z italského deníku La Stampa, že v minulém století pomýšlelo na možnost rezignace více papežů – Pius XII. v případě, že by padl do válečného, konkrétně nacistického zajetí; Jan XXIII. kvůli nemoci a, jak dokládá nynější psaný dokument, také Pavel VI., který případnou demisi podmínil oběma jmenovanými důvody, tedy podlomeným zdravím či vnějšími nepříznivými okolnostmi. V tom se projevila Montiniho dlouholetá služba v úřadu státního sekretáře za pontifikátu Pia XII. – Pavel VI. v tomto případě pomyslel na to, co Pius XII. nařídil v případě válečné deportace, tedy okamžitou demisi, aby se tak v zajetí neocitl papež, nýbrž pouze kardinál Pacelli, vysvětluje italský novinář na základě ústního svědectví Montiniho sekretáře, mons. Pasquala Macchiho.

www.radiovaticana.cz

Halík překvapivě jmenován Dukovým nástupcem

(humor)

Vatikán dnes oznámil jmenování Mons. Tomáše Halíka, dosud rektora kostela Nejsvětějšího Salvátora v Praze a duchovního správce akademické farnosti, do úřadu arcibiskupa-koadjutora pražské arcidiecéze. Znamená to, že po odchodu současného arcibiskupa, kardinála Dominika Duky, Halík nastoupí na jeho místo. Zpráva o jmenování přišla v den Halíkových 70. narozenin. „Právě kvůli tomu jsem to pokládal za opožděný aprílový žert a nezpozorněl jsem ani poté, když mne o interview začala žádat BBC, Wall Street Journal a Osservatore Romano. Vedle oficiálního sdělení nunciatury mne definitivně přesvědčil až zájem českých médií," ozřejmil Tomáš Halík a k samotnému jmenování dodal: „Nikdy jsem neměl ambice stát se hierarchou a pokládám to za velkou životní zkoušku. Zároveň jsem za jmenováním viděl obrovskou duchovní sílu církevního společenství a Ducha svatého vedoucího papeže Františka. Kdo jsem já a co znamená proti tomu Templetonova cena? Přistupuji ke všemu s pokorou a se stejnou pokorou přijmu případné povolání do kardinálského sboru," říká Halík.

V dopisu, který papež zaslal novému arcibiskupovi i kardinálu Dukovi, stojí, že jde o rozhodnutí „ve prospěch jednoty milované české církve". Papež zdůrazňuje kánon 407 církevního práva, který stanoví povinnost všech biskupů v diecézi společně se radit při řešení závažnějších věcí. „Nepopírám, že s bratrem Tomášem nemáme na vše stejný názor. Věřím ale, že budeme dobře spolupracovat. To jmenování k tomu nabádá nejen tím, že přichází v jubilejním roce republiky, ale také ve výročí událostí roku 1618, které se neblaze podepsaly na našich dějinách a jsou pobídkou ke svornosti," řekl kardinál Duka. Papežův dopis uvádí, že v případě současného arcibiskupa se nic nemění – zůstává v úřadu, „dokud nebude stanoveno jinak."

„Teoreticky se může stát, že koadjutor do úřadu diecézního biskupa vůbec nenastoupí. I na něj se totiž vztahuje povinnost nabídnout rezignaci při dosažení 75 let a pokud ji papež přijme a současně předchozí biskup ještě zůstává v úřadu, nástupnictví se neuskuteční," vysvětluje církevní právník Jan Rozek. Podle něj v Halíkově případě zůstává sporný kánon 378 stanovující, aby kandidát na biskupa „vynikal pevnou vírou, dobrými mravy, zbožností, horlivostí duše, moudrostí, obezřetností a lidskými ctnostmi," a také aby měl dobrou pověst. „Bude také zajímavé, zda Halík naplní požadavky kánonu 410, který biskupům zapovídá vzdalovat se na delší dobu ze své diecéze," doplnil Rozek.

Komentátor katolického dění Jaroslav Šebek připomíná, že k udělení biskupské hodnosti výraznému intelektuálovi církev sahá ze dvou důvodů, jednak aby ocenila přínos dané osobnosti, ale také aby jí svěřila část odpovědnosti za místní společenství. „Nemusíme ale v tom hledat nějaké přistřižení křidýlek, takový Joseph Ratzinger po svém jmenování mnichovským arcibiskupem nemusel potlačovat svou intelektuální stránku a nakonec se stal i papežem," připomíná Šebek.

Prezident republiky Miloš Zeman podle svého mluvčího Jiřího Ovčáčka „bere jmenování Tomáše Halíka na vědomí a přeje mu, aby v novém úřadu získal širší perspektivu, která mu umožní vidět řadu věcí v nových souvislostech." Zda se prezident zúčastní Halíkova biskupského svěcení, je podle Ovčáčka předčasná otázka, protože termín ještě nebyl stanoven. „Každý soudný člověk jistě dokáže pochopit, že v situaci, kdy nejsou dokončena jednání o vládě, může mít pan prezident v danou chvíli jiné úkoly. Bylo by podlé, kdyby Bakalova média či Katolický týdeník za tím opět hledaly záminku k útoku na pana prezidenta," napsal mluvčí.

www.tisickrate.cz

The Rolling Stones v Praze - největší událost vašeho života!

Takto zní z rádia už po několik měsíců upoutávka na vystoupení britské rockové skupiny v čele s Mickem Jaggerem. Skupina vznikla v r. 1962 v Londýně a slaví úspěchy od počátku svého založení až dodnes. Stále velmi úspěšně vystupuje a to na megakoncertech doma i v zahraničí. Přesto, že cena vstupenek na koncerty šplhá i k desítkám tisíc korun, účastníkům stojí za to, uvolnit tyto finance ze svých peněženek, podstoupit mnohdy dlouhou a namáhavou cestu, mačkat se v davu pro to, aby pak několik hodin stáli a dívali se na staré chlapy, kteří na první pohled vypadají, s prominutím, jako by na chvíli „vstali z hrobu", neboť zub času se v jejich tvářích nemilosrdně podepsal…

Proč? Tady nemůže jít jen o davové šílenství, které strhává masy lidí, musí v tom být něco víc, něco osobního, kvůli čemu tam lidé jdou, co chtějí vidět na vlastní oči, co jim v běžném životě chybí, nebo se s tím ještě vůbec nesetkali. Ti chlapi mají stále neuvěřitelný úspěch navzdory faktu, že jejich průměrný věk šplhá ke hranici 74 let a dávno by si mohli užívat důchodu způsobem, jakým to dělá většina jejich vrstevníků. Ne, pořád jedou na „plný pecky" a ten, kdo je sledoval i v dřívějších dobách, ví, že vždycky na „plný pecky" jeli. Do každého koncertu vkládají takové nadšení a elán, jako by na tom závisela jejich další existence a není divu, že vidět toto na vlastní oči, může být pro mnohé účastníky největší událostí života. Takovýto výkon totiž není samozřejmostí, jistě stojí velkou námahu, ale není to poznat. Skáčou, hrají a zpívají s takovou lehkostí, jako by jim bylo dvacet a jejich tělesné proporce skutečně připomínají spíš mladé muže, než důchodce. Zkrátka, neskutečně je to baví přesto, že v tomto věku jistě balancují na hranici kolapsu, ale jdou do toho, jako by svým výkonem chtěli celému světu říct- dostali jsme v mládí dar od Boha, talent k hudbě, zpěvu a pohybu, toho jsme se chopili, dovedli k dokonalosti a nevzdáme to, dokud nás nevynesou z jeviště nohama napřed! Jejich výkon nelze negativně zkritizovat, tady je prostor jen tiše obdivovat, protože neutuchající elán těchto „mladíků" a radost bavit přítomné diváky, může mnohé z nás inspirovat k tomu, abychom i my měli tolik odvahy a víry sami v sebe, že můžeme naplno využít potenciál, který nám Bůh nabízí a to, co děláme, bylo pro nás i pro ostatní přesvědčivé. Kytarista Keith Richards, jeden ze zakládajících členů skupiny, nedávno řekl: „Je to obrovská radost hrát s touhle kapelou, kterou nic nezastaví, jsme v podstatě pořád na začátku." To je zřejmě jedno z tajemství jejich úspěchu a troufám si říci, že to lze považovat i za jakýsi druh askeze ve smyslu nemyslet si, že už jsem to své udělal, už po mně, Bože, nic nechtěj… Bůh člověku talent či povolání nebere, to my sami se ho často lacino zříkáme a nechceme využít všechny schopnosti, které jsme k uskutečnění cíle dostali. Být stále na začátku, pokračovat, i když to nemám zapotřebí, a s vědomím, že dokud budu žít, jsem povinen se nevzdat. Stejně jako se nevzdal Charlie Watts, bubeník skupiny, který začal hrát na hrnce a pánve. Když si ve 14 letech koupil první hudební nástroj - banjo, rozebral ho, z Merkuru si postavil stojan a vyrobil si první bubínek.

Hledat inspiraci právě u Rolling Stones může leckoho pobuřovat, ale každá doba má svá znamení, má svoje způsoby a formy vyjadřování. Ty se nám nemusejí vždy líbit, přesto je nelze přehlížet, je třeba učit se v nich číst a hledat to pozitivní, jinak zůstaneme v izolaci a neporozumíme době, ve které žijeme. Úspěšnému koncertu předchází dlouhodobá příprava a je výsledkem spolupráce mezi divákem, který reaguje a účinkujícím, který ze sebe vydá, co může. Je to podobné jako v křesťanském životě, i ten je námahou a spolupracií a pokud nebudeme reagovat, může se Bůh snažit, jak chce….

J. Teinerová

Tomáš

Nebyl s ostatními
neviděl nedotknul se

To byla obyčejná stěna
nepřítomnost

Po několika dnech
stanul uprostřed
rány vesmíru

Nedotknul se břehu

Železo ztratilo moc
dělat znamení

Blahoslavený
neviděl Zemi
na obzoru

Odtud je setkáním
každá samota

Antoni Matuszkiewicz

Od prázdnin 2018 bude BIM uveřejňovat básně našeho farníka pana Antoni Matuszkiewicz ze sbírky Básně o zemi a nebi, která vyšla v roce 2017. Začínáme sv. Tomášem, apoštolem, který má svátek zkraje července.

Léto otevřených kostelů

Božanov, Martínkovice, Otovice
červenec 10:00 – 12:00
srpen 14:00 – 16:00

Šonov, Heřmánkovice, Vižňov
červenec 14:00 – 16:00
srpen 10:00 – 12:00

Prosíme o respektování sakrálního prostoru, vstup jenom do chrámové lodi

Vstupné dobrovolné

Akci za podpory poslance Evropského parlamentu Tomáše Zdechovského pořádají: Římskokatolická farnost – Děkanství Broumov, města a obce Broumovska. Gymnázium Broumov

Děkanství v Broumově vás 6. července srdečně zve na

Putování s Bachem

4 koncerty spojené s procházkou po kostelích na Broumovsku při nichž uslyšíte 6 Suit pro violoncello Johanna Sebastiana Bacha a varhanní skladby Carla Philippa Emanuela Bacha a Wilhelma Friedemanna Bacha

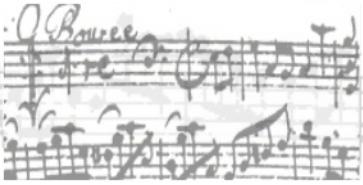

Účinkují: Lukáš Pospíšil violoncello, Ladislav Šikut varhany
Slovem provází Martin Lanži

Božanov, Kostel svaté Máří Magdaleny 7:30

Martínkovice, Kostel svatého Jiří a svatého Martina 11:00

Otovice u Broumova, Kostel svaté Barbory 13:00

Broumov, Kostel svatého Petra a Pavla 19:00

IVANITSKÁ POUSTEVNA S POUTNÍM KOSTELEM

Pustelnia iwanitów z kościołem

Ivaniten-Klause mit der Wallfahrtskirche

v Teplicích nad Metují na Kamenci

Světový unikát - jediný dochovaný objekt svého druhu na světě

Prohlídky s výkladem (30 - 60 min):

Květen, Červen – víkendy, svátky – 9.30 – 12.00, 14.00 – 17.45
Červenec, Srpen – denně – 9.30 – 12.00, 14.00 – 17.45
Září – víkendy, svátky – 9.30 – 12.00, 14.00 – 17.45
Při MHFF, Zahrádkářské výstavě a Rallye Sudety – 9.00 – 19.00

Wycieczka z przewodnikiem:
Maj, Czerwiec – weekendy, święta
Lipiec, Sierpień – codziennie
Wrzesień – weekendy, święta

Geführte tour mit Kommentar:
Mai, Juni – Wochenende, Feiertage
Juli, August – täglich
September – Wochenende, Feiertage

Je-li v poustevně přítomen průvodce, je možná prohlídka ihned i v jiných časech. Možnost kdykoli jindy se objednat na prohlídku, a to i mimo sezónu.

Hlavní průvodce: *Mgr. Ladislav Šikut – 776 869 379, sikut@poustevnateplice.cz*

Vstupné: *50 Kč, děti od deseti let a studenti 20 Kč*

VARHANNÍ LÉTO 2018

Teplicko
Broumovsko
Policko
Novoměstsko

18. ročník

>> čt 5. 7. 19:00
Ladislav Šikut &
Klára Nentvichová – soprán
Broumov
kostel sv. Václava
K výročí A. Vivaldiho a dalších

>> čt 12. 7. 19:00
Jan Hora
Police nad Metují
kostel Nanebevzetí P. Marie

>> čt 19. 7. 19:00
Ladislav Šikut &
Klára Nentvichová – soprán
Bezděkov nad Metují
kostel sv. Prokopa
Ke 150. výročí
P. Sigismunda Boušky

>> čt 26. 7. 19:00
Michal Novenko
Broumov
farní kostel sv. Petra a Pavla

>> čt 2. 8. 19:00
TRIO BRAUNENSIS
Michaela Jeklová – soprán
Štěpán Přibyl – trumpeta
Ladislav Šikut – varhany
Teplice nad Metují
farní kostel sv. Vavřince
K výročí A. Vivaldiho a dalších

>> čt 9. 8. 19:00
Ondřej Valenta
Broumov
klášterní kostel sv. Vojtěcha

>> čt 16. 8. 19:00
Lidmila Klugarová &
Hana Friede – příčná flétna
Václavice (Provodov-Šonov)
evangelický kostel

>> pá 24. 8. 16:30
Jiří Tymel
Teplice nad Metují
farní kostel sv. Vavřince
Součástí MHFF

>> čt 30. 8. 19:00
Ladislav Šikut
Teplice nad Metují
kostel Panny Marie Pomocné

>> + so 1. 9. 15:30
Opakování předchozího
recitálu pro Zahrádkářskou
výstavu

Každý koncert vyjma posledního obsahuje zcela jiný program
Pořádá Musica Mgr. Ladislav Šikut, tel.: 776 869 379 | Vstupné 80 Kč, studenti 40 Kč, děti do 15 let zdarma, množstevní slevy
Předprodej lístků v infocentrech Teplice nad Metují, Broumov, Police nad Metují nebo 20 minut před začátkem koncertu na místě

NEDĚLNÍ A VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

1. července

Ruprechtice (požehnání rekonstrukce/ arciopat P. Siostrzonek	10:00
Broumov, klášter	18:00

8. červenec

Vernéřovice	08:30
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

15. červenec

Šonov, sv. Markéta (poutní)	08:30
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

22. červenec

Božanov (poutní)	08:30
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

29. červenec

Vižňov (poutní)	08:30
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

MŠE SV. V TÝDNU BROUMOV

Pondělí	xxx	xx:xx hod
Úterý	klášterní k.	18:00 hod
Středa	k. sv. Václava	18:00 hod*
Čtvrtek	děkanský k.	07:00 hod**
Pátek	děkanský k.	18:00 hod
Sobota	hřbitovní k. PM	17:00 hod

Adorace: středa, sv. Václav,
18:30 – 18:45; pátek, P+P, 17:00 – 18:00

Svátost smíření: 20 min před každou mší sv.;
sobota 28/07, P+P, 09:00 – 10:00
*Středa 04/07 a 11/07, mše sv. 07:00 u sv. Václava
**Sv. Cyril a Metoděj,

5. července, Martínkovice, 08:30
Změna vyhrazena

PLÁNOVANÉ BOHOSLUŽBY V MĚSÍCI ČERVENCI V TEPLICÍCH N. M. A OKOLÍ

NEDĚLE:
Mše svaté v Teplicích v 8,30;
v Adršpachu ve 14,00 ;1. a 3. neděle v měsíci
(= 1. a 15.7.)
ve Zdoňově ve 14,00;
poslední neděle v měsíci(= 29.7.)
ve středu je mše sv. v Teplicích v 18,00
kromě 18.7. - nebude
1. čtvrtek (= 5.7.) je mše sv. v Teplicích v 8,30 -
slavnost sv.Cyrila a Metoděje
v pátek je mše sv. v Teplicích v 16,35
kromě 6.7. - nebude
první sobotu je mše sv. v Teplicích v 8,00
na Kamenci(= 7. 7.)
neděle 22.7. mše sv. ve 14,00
u sv. Máří Magdaleny – za penzionem METUJE.

15 MINUT PŘEDE MŠÍ SV. SE ZPOVÍDÁ.
O prázdninách ještě zastupuji v Polici nad Metují.
Požehnané PRÁZDNINOVÉ dny Vám přeje a vyprošuje
P. František Hofman (tel. 734 213 899)

Letní farní tábor 2018

Zveme Vás na farní tábor v Ruprechticích na motivy knížky Astrid Lindgrenové

Ronja, dcera loupežníka

Termín: **1.8. - 5.8. 2018**
Místo: **Ruprechtice č.p. 8 (fara)**
Cena: **400 Kč**

Co se stane, když se loupežníkovi narodí dcera?

V letošním ročníku se ocitneme na středověkém hradě plném divokých loupežníků, koz, slepic a hlavně Ronji, dcery strašlivého loupežníka Mattise. Ronje nedokážou nahnat strach ani okolní divoké lesy, ve kterých se nachází medvědi, divocí koně a další zvířata, ani tajemná stvoření s ještě podivnějšími jmény. V lesích se totiž ukrývají i čubrkové, povětrnice i šedivíci. A vojáci. Všudypřítomná havěť bažící po dušičce nebohých chudých loupežníků.

PŘIHLÁŠKY POSÍLEJTE NA E-MAIL betka.pel@gmail.com NEBO PŘÍMO PŘEDEJTE NĚKOMU Z VEDOUCÍCH (ALŽBĚTĚ PELÁNOVÉ, JOSEFU PELÁNOVI) DO 30. 7. 2018

Požehnání rekonstrukce

V neděli 1. července během mše sv. v kostele sv. Jakuba v Ruprechticích požehná arciopat břevnovského kláštera Petr Prokop Siostrzonek O.S.B. rekonstrukci kostelů sv. Jakuba Většího v Ruprechticích a sv. Michaela Archanděla ve Vernéřovicích. Z důvodu této historické chvíle bude dopolední mše sv. na Broumovsku pouze ve zmiňovaném kostele, večer pak tradičně v klášteře v 18:00. V krátkém sledu po požehnání dojde k uzavření kostelů v Ruprechticích a Vernéřovicích z důvodu započetí oprav.

P. Martin Lanži

Výuka náboženství
škol. rok 2017/2018, Broumov,
od 7. ZÁŘÍ:

1. – 2. tř.: úterý, ZŠ Meziměstí, 13:45 – 14:30
1. – 2. tř.: středa, ZŠ Masarykova Broumov, 14:00 – 14:45
3. tř. (1. sv. přijímání): středa, fara Broumov, 13:15 - 14:00
4. – 5. tř.: pátek, fara Broumov, 12:45 - 13:30
6. - 8. tř.: pátek, fara Broumov, 13:45 - 14:30

Paypal účet farnosti

church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na
něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách
po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem.
Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ **BIM** INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK
vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: **church.broumov@gmail.com**, děkujeme…

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.
www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.
Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.
Uzávěrka: 15. každého měsíce.